

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297226160/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

ind i sit mørke Kammer, til sit Jernbeslagne Skrin, og lukke det op – og besee, og beføle, og nyde sit Hjertes Gud – saaledes fandt jeg ligesom en Lettelse, da jeg nu troede at jeg havde afgjort alle mine øvrige Pligter, og uhindret af dem kunde lade min Sjæl, anstrænge alle sine Evner, paa at gjennemtænke, at skue, at nyde, sin skjulteste, sin kjæreste Tanke – dig, du elskeligste blant Pigerne! – Verden døde for mig, og jeg følte kun Arendse! –

Elskværdigste, himmelske Pige! – raabte jeg – guddommelige Arendse, dig har jeg gjennt tilsidst, for at nyde dig uforstyrret og længe! – – – Himmell! – hvad tænker du nu om mig, du dydigste? – Uden at tage Afskeed, uden at give dig det mindste Nys om mit Forsæt, gik jeg bort – Hvor brænder ikke mit Hjerte efter den Tid, da du kan see af Aviserne, hvorfor jeg gik, at du tildeels var Skyld deri, og at jeg ikke er dig uværdig! – Vidste du dog, at Hoved-Formaalet af mit Foretagende, var at fortjene dig! – Var du dog Vidne til enhver af mine Handlinger! – – Men det er vist, det er et helligt Løfte; jeg vil troe dig Vidne dertil – Jeg vil troe dig nærværende – Og dersom jeg da foretager mig noget – dog det kan jeg ikke – men dersom jeg foretager mig noget, som er dit Hjerte uværd, du dydigste – da vil jeg kaste mig paa Knæ for dig, og underkaste mig din Tugtelse, og arbejdede det, og love Bedring! – Du skal være min Lederinde, min Dronning, min SkysEngel! –

Og nu give Gud, at hellige Engle maae bevogte et hvert af dine Trin, og med deres gyldne Vinger tilhviſte dig Lyksaligheder! – Klukklukklukullerolullerolullerolullerokluk! – – – –

Aha deiligste! – Men dersom nogen uværdig, det er at sige enhver anden, end jeg skulde understaae sig i min Fraværelse, at nærme sig til dig med Haab, da give Himlen, at de maae hvifte ham Sand i Øynerne! – – at han ikke kan see dig! – – Ja før – for en anden, der ikke skjønnede paa dig, som jeg, skulde rove dig fra mig – – for give Himlen, at din Faders Gaard maatte brænde af, saa at du intet frelste uden de Klæder, du gikst med! – at Kopperne maatte tilrede dig som et Dørslag! – at du maatte faae ildrode Øyne; en finned Næse, en savlende Mund, og en Taille, som en sort Ræddike! – – Da, da skulde du see, at det ikke var din Skal, men dig, dig selv, det heele, det inderste dig selv, som din Ewald elskte! – Hvor vilde du da ikke blive roret! – Med hvor kostbare Taarer vilde du ikke væde dine Kinder, naar du saae, at min Kjærlighed, min Troeskab var steget i lige Grad med dit